

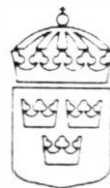
Motion till riksdagen

1989/90:Sk51

av Sten Svensson (m)

med anledning av prop. 1989/90:110

Reformerad inkomst- och företagsbeskattning



Mot.
1989/90
Sk51 – 57

Angående skatt på måltidssubventioner

Måltidssubventioner är allmänt förekommande i hela västvärlden. En undersökning som genomförts av Bohlins revisionsbyrå visar att de är vanliga i samtliga ECU-länder och i Skandinavien. I samtliga dessa länder gynnas subventionen skattemässigt. Inte i något av länderna beskattas hela subventionen som inkomst, inte ens i Västtyskland som nyligen genomfört en skattereform efter samma principer som den svenska.

Skälen till att arbetsgivarna i olika länder subventionerar måltider och resp. statsmakt uppmuntrar detta är flera:

- Bra kostvanor hos de anställda ökar trivseln i arbetet, har positiva effekter på produktiviteten och motverkar sjukfrånvaro.
- Måltidssubventioner är allmänt ett av de mest verksamma medlen för att främja goda kostvanor hos den arbetande befolkningen.

I Sverige har regeringens folkhälsogrupp nyligen särskilt betonat vikten av att "svaga grupper" som t.ex. skiftarbetare erbjuds fullvärdiga måltider i anslutning till arbetet.

Mellan två och tre miljoner svenska löntagare har idag tillgång till subventionerad lunch, varav ca 600 000 med hjälp av måltidskuponger och resten i personalmatsalar. Subventionerna är vanliga både i privata företag och i offentlig verksamhet (kommuner, landsting och statliga företag).

Subventionselementet och skattefriheten har flera viktiga sociala aspekter. De anställda behöver inte ständigt väga kostnaderna för lunchmålet (som subventionen oftast avser) mot andra nödvändiga utgifter i hushållet. Den största nyttan gör subventionerna just därför hos de "svaga" grupper som Folkhälsogruppen vill slå vakt om; låginkomsttagare och ungdomar. Det säger sig självt att det för dessa grupper ligger särskilt nära till hands att försöka spara in på måltidskostnaderna när en normal lunch kostar runt 50 kronor, som skall betalas med skattade pengar – varje arbetsdag, året runt.

Den föreslagna nya skatten på måltidssubventioner kan, om den inte kompenseras på annat sätt, motverka mångåriga strävanden hos hälsovårdande myndigheter och hos enskilda arbetsgivare att förbättra svenskarnas kostvanor. Effekterna av förslaget, i form av försämrade kostvanor, kan bli samhällsekonomiskt dyrbara att försöka reparera i efterhand.

En rimligare ordning vore att betrakta måltidssubventionerna som friskvård för personalen och i skattehänseende jämställa subventionerna med fri hälso- och sjukvård. Då ansluter vi oss till en god, internationell tradition som syftar till att främja hälsa, social samvaro, produktivitet och trivsel i arbetet. Principen att beskatta förmåner i arbetet som lön är i sig riktig – men det betyder inte att gränserna mellan personalvård och löneförmåner är självklara och evigt bestämda.

Ett minimikrav borde vara att åtminstone besluta om *någon* form av stimulans för att bevara systemet med arbetsgivarbidrag till måltider, dvs. att måltidssubventionerna inte skall vara förmånsgrundande och inte beläggas med sociala avgifter.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att måltidssubventioner inte skall vara förmånsgrundande, utan skall betraktas som personalvård och inte beläggas med sociala avgifter.

Stockholm den 27 april 1990

Sten Svensson (m)